

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Kraft

Citation: Hjortø, Knud: "Kraft", i Hjortø, Knud: *Kraft*, 1902, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_02-shoot-idm140289727618240/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Kraft

at glo på sådan en fersk barneimås, som dit ansigt er, uden at blie gal i hodet? Og hvis du gør vrøvl, din sirupssut, så skal jeg vise dig, hvordan man sætter blåt stempel på oksekød, midt i dit tællede fedtjæs, hvis det skal være, så du skal se, der går nogen tid, inden tøsene igen holder kys- og klapjagt på dig, som de plejer, når de opdager dig.»

Henrik gik op på sin plads og talte ikke mer til nogen den formiddag. --

»Hvad mon skælderisten har at byde på i dag?« spurgte Karl, da de efter endt skoletid gik ned i spisestuen.

Det var underholdningen, han mente, ikke maden, for den var forudbestemt som muhammedanernes skæbne, og når de var kommet til ende med ugens slæb, styrkede de sig i sødsuppe og pandekager.

»Han har nok opsnuset noget godt,« mente Henrik, »han ser så glad ud.«

Pigen bar sødsuppen om. I hver tallerken var der indtil fem rosiner, cirka to svesker og så pigens to tommelfingre.

»Det er mig nogle dejlige fyre, disse herrer pædagoger, der har slugt alverdens visdom,« skratte Gerstrup; hans stemme lød undertiden, som om den kom ud af en fonograf; »jo mere de har lært, des mindre duer de. Gud, hvor de er vigtige, disse fyre, der lige kommer svedende fra eksamensbordet, med deres overlegne opfattelse af historien og syn for den store sammenhæng. Det er så dejligt med disse grønne fritænkere, de ved nok, hvordan de vilde ha verdenshistorien: kristendommen skulde